

[Karen Højte Jensen]

været, at gruppe 1-medlemmer har måttet erlægge – og det finder jeg helt urimeligt – en egenbetaling. Jeg vil gerne påpege, at det er vi imod.

Der har været utryghed hos patienterne og også en vis forvirring.

Baggrunden for, at forhandlingerne mellem SFU og Foreningen af Speciallæger brød sammen, var, at FAS ikke ville acceptere en økonomisk rammestyrt af sygesikringsudgifterne til speciallægehjælp.

Der må naturligvis være en bremseklods, så sygesikringsudgifterne ikke løber løbsk. Amterne har efter vores opfattelse krav på at have et styringsredskab. Efter den sidste overenskomst måtte realvæksten til bl.a. speciallægehjælp ikke overstige 1 pct. pr. år i årene 1985 og 1986. Hvis realvæksten alligevel steg mere, skulle der forhandles med henblik på gennemførelse af ændringer i overenskomsterne, der ophæver den del af udgiftsstigningen, der overstiger 1 pct., og som ikke hidrører fra nye opgaver, som pålægges speciallægerne. Vi kender alle situationen: overskridelserne har været voldsomme, 22,8 mill. kr. i 1985 og 46,2 mill. kr. i 1986. Og der er ikke som forudsat aftalt udgiftsdæmpende foranstaltninger.

Når vi finder det relevant nu, ligesom Socialdemokratiet, at tage et initiativ til at få standset konflikten, skal det i høj grad ses i lyset af, at provinsøjnlægerne netop i går fastsatte nye regler for beskrivelse og honorering af ydelserne, og dette skete helt uden forhandling med sygesikringens forhandlingsudvalg. En konsekvens af disse nye regler vil være, at en række øjenlægeydelser falder uden for gældende tilskudsregler til stor gene for patienterne. Faktisk kan patienterne blive afkrævet ganske betydelige beløb for en behandling, og det må vi vende os imod.

Hovedelementet i indenrigsministerens forslag er set ud fra en samfundsmæssig synsvinkel, at der sker en neutralisering af den overskridelse af den lovbestemte realvækstramme, som er konstateret for 1986, ligesom amterne får den ønskede rammestyringsmulighed. Jeg mener, at amterne med forslaget får et helt nødvendigt redskab til at holde sygesikringsudgifterne i ave.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Fru Karen Højte Jensen gjorde en bemærkning uden for manuskriptet og mindede mig som formand for kommunaludvalget om, at jeg havde en væsentlig indflydelse på udvalgsarbejdet. Det ved jeg aldeles udmærket. Når jeg gjorde den bemærkning, at vi skal have rimelig tid, hænger det sammen med, at lovforslaget er blevet besluttet fremst i formiddags kl. 10.30, og de organisationer, der ønsker foretræde for udvalget, skal have mulighed derfor. Det var det, der lå bagved, og ikke noget som helst andet.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Speciallægerne er af stor betydning i hele vores sundhedssektor set med patienternes øjne. Netop uden for meget bureaukrati, uden et uoverskueligt antal forskellige behandlere kan man få en behandling på et højt kvalificeret niveau.

En række indgreb, som i dag bliver udført på hospitaler, bliver i et vist omfang også udført hos speciallægerne, men der er vist ingen tvivl om, at der i langt højere grad ude i amterne burde gøres en indsats for at få flyttet en række opgaver fra hospital til speciallæger, en række opgaver, som de i et vist omfang udfører i dag, men som givetvis kan udføres i et større omfang. Det vil være opgaver, som ikke vil være de samme til alle tider. Det, man kunne sige i disse år kunne være en god ting at få overført fra hospitaler til speciallæge, er åreknudeoperationer, knæoperationer, grå stær osv. Det kunne jo være fristende at gøre det udelukkende med henblik på at nedbringe ventetiderne, og netop også med det som overskrift kunne det være en god anledning til i højere grad at inddrage speciallægerne inden for nogle af disse områder. Men også som en mere permanent ordning af hensyn til patienterne burde speciallægerne faktisk have en mere central placering i forhold til hospitalerne, end de har i dag.

Derfor er vi i Venstre glade for, at det foreliggende lovforslag fra indenrigsministeren ikke forhindrer overførsel af nye opgaver til speciallægerne, så selv om der til en vis grad med lovforslaget er tale om en fastlåsning, er der altså ikke inden for dette område tale om, at man forhindrer en overførsel af nye opgaver.